

rendelet (HL L 196., 7. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 13. kötet, 469. o.) 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának értelmezése — A „hamisított áru” fogalma — Közösségi védjeggyel ellátott, a gyártási helyük szerinti harmadik országból egy másik harmadik ország piaca felé továbbított tranzitárúk — „Nokia” mobiltelefonok

Rendelkező rész

Az 1999. január 25-i 241/1999/EK tanácsi rendelettel módosított, az egyes szellemi tulajdonjogokat sértő áruknak a Közösségbe történő behozatalára, valamint a Közösségből történő kivitelére és újrakivitelére vonatkozó intézkedésekről [helyesen: egyes intézkedésekről] szóló, 1994. december 22-i 3295/94/EK tanácsi rendeletet, valamint az egyes szellemi tulajdonjogokat feltehetően sértő áruk elleni vámhatósági intézkedésekről és az ilyen jogokat ténylegesen sértő áruk ellen hozandó intézkedésekről szóló, 2003. július 22-i 1383/2003/EK tanácsi rendeletet a következőképpen kell értelmezni:

— azon harmadik országból származó áruk, amelyek az Európai Unióban védjegyoltalom alatt álló termék utánzatának minősülnek, vagy az Unióban szerzői jogi vagy szomszédos jogi oltalom alatt, illetve formatervezési mintaoltalom alatt álló termék másolatának minősülnek, nem tekinthetők a szóban forgó rendeletek értelmében „hamisított áruknak” vagy „kalózáruknak” pusztán azon tényből kifolyólag, hogy azokat az Unió vámterületére felfüggesztő eljárás keretében léptetik be;

— ezek az áruk ugyanakkor sérthetik a szóban forgó jogot és ezért tekinthetők „hamisított áruknak” vagy „kalózáruknak” akkor, ha bizonyított, hogy azokat az Európai Unióban történő forgalomba hozatalra szánják, erre pedig különösen az jelent bizonyítékot, ha megerősítést nyer, hogy az érintett árukat egy uniós vásárló részére értékesítették, vagy uniós fogyasztók részére eladásra felkínálták, illetve hirdették, vagy pedig ha az érintett árukkal kapcsolatos iratokból vagy levélváltásból kiderül, hogy az áruknak az uniós fogyasztók részére történő jogellenes forgalomba hozatalát tervezik;

— ahhoz, hogy az érdemi döntésre illetékes szerv hasznosan vizsgálhassa meg az ilyen bizonyítéknak és a hivatkozott szellemi tulajdonjog megsértését megvalósító egyéb tényeknek a létezését, az intézkedés iránti kérelem alapján eljáró vámhatóságnak, amint tudomást szerez a szóban forgó jogsértés fennállásának gyanúját felvető tényköriülményekről, fél kell függesztenie az érintett áruk forgalomba bocsátását, vagy azokat le kell foglalnia, továbbá, hogy

— e tényköriülmények között szerepelhet különösen az, hogy az áruk rendeltetési helyét nem jelentik be, miközben a kért felfüggesztő eljárás megköveteli ennek bejelentését, hogy nincsenek pontos, illetve megbízható információk az áruk gyártójának vagy fuvarozójának kiletéről, illetve címéről, hogy nem működnek együtt a vámhatósággal, vagy akár az, hogy az érintett árukra vonatkozóan olyan iratokra vagy levélváltásra derül fény, amelyek arra utalnak,

hogy megtörténhet ezen áruknak az európai uniós fogyasztók részére történő jogellenes forgalomba hozatala.

(¹) HL C 24., 2010.1.30.
HL C 37., 2010.2.13.

A Bíróság (negyedik tanács) 2011. december 1-i ítélete (a Bundesfinanzhof (Németország) előzetes döntéshozatal iránti kérelme) — Systeme Helmholtz GmbH kontra Hauptzollamt Nürnberg

(C-79/10. sz. ügy) (¹)

(2003/96/EK irányelv — Az energiatermékek és a villamos energia adóztatása — 14. cikk, (1) bekezdés, b) pont — A légi közlekedés során üzemanyagként felhasznált energiatermékek adómentessége — Légi jármű nem kereskedelmi célú használata — Terjedelem)

(2012/C 32/08)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Bundesfinanzhof

Az alapeljárás felei

Felperes: Systeme Helmholtz GmbH

Alperes: Hauptzollamt Nürnberg

Tárgy

Előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Bundesfinanzhof — Az energiatermékek és a villamos energia közösségi adóztatási keretének átszervezéséről szóló, 2003. október 27-i 2003/96/EK tanácsi irányelv (HL L 283, 51. o.; magyar nyelvű különkiadás 9. fejezet, 1. kötet, 405. o.) 11. cikke (3) bekezdésének, 14. cikke (1) bekezdése b) pontjának, és 15. cikke (1) bekezdése j) pontjának az értelmezése — A légi közlekedés által üzemanyagként felhasznált energiatermékekre vonatkozó adómentesség hatálya — Ezen adómentességet a légitársaságok által biztosított légi fuvarozásra korlátozó nemzeti szabályozás — Légi társaságtól eltérő repülőgéppel végrehajtott kereskedelmi és magánjellegű repülések

Rendelkező rész

1. Az energiatermékek és a villamos energia közösségi adóztatási keretének átszervezéséről szóló, 2003. október 27-i 2003/96/EK tanácsi irányelv 14. cikke (1) bekezdésének b) pontját úgy kell értelmezni, hogy a légi közlekedés során felhasznált üzemanyag e rendelkezésben biztosított adómentességében nem részesülhet az olyan vállalkozás, mint amely az alapügyben szerepel, amely a tulajdonában álló repülőgépet üzletfejlesztés érdekében a személyi állománya tagjainak az ügyfelekhez vagy kereskedelmi vásárok helyszínére való szállítására használja, amennyiben ezen utak nem szolgálnak közvetlenül olyan légi közlekedési szolgáltatásokat, amelyeket e társaság ellenszolgáltatás fejében nyújt.

2. A 2003/96 irányelv 15. cikke (1) bekezdésének j) pontját úgy kell értelmezni, hogy nem tartoznak e rendelkezés hatálya alá azon üzemanyagok, amelyeket a repülőgép valamely repülőgépkarban-tartó-műhelybe és onnan vissza történő repüléséhez használnak fel.

(¹) HL C 113., 2010.5.1.

A Bíróság (harmadik tanács) 2011. december 8-i ítélete — France Télécom kontra Európai Bizottság, Francia Köztársaság

(C-81/10. P. sz. ügy) (¹)

(Fellebbezés — Állami támogatások — A France Télécomra alkalmazott iparűzésiadó-rendszer — A „támogatás” fogalma — Jogos bizalom — Elévülési idő — Indokolási kötelezettség — A jogbiztonság elve)

(2012/C 32/09)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Fellebbező: France Télécom (képviselők: S. Hautbourg, L. Olza Moreno és L. Godfroid ügyvédek)

A többi fél az eljárásban: Európai Bizottság (képviselők: E. Gippini Fournier és D. Grespan, meghatalmazottak), Francia Köztársaság (képviselők: G. de Bergues és J. Gstalter, meghatalmazottak)

Tárgy

Az Elsőfokú Bíróság (harmadik tanács) T-427/04. és T 17/05. sz., France Télécom kontra Bizottság ügyben 2009. november 30-án hozott ítélete ellen benyújtott fellebbezés, amellyel az Elsőfokú Bíróság elutasította a Francia Köztársaság és a fellebbező által benyújtott, a Franciaország által nyújtott állami támogatásra vonatkozó, 2004. augusztus 2-i 2005/709/EK bizottsági határozat (HL 2005. L 269., 30. o.) megsemmisítése iránti kéréseket — A France Télécomra az 1994 és 2002 közötti években alkalmazott iparűzésiadó-rendszerrel kapcsolatos „állami támogatás” és „előny” fogalmának a megsértése — A bizalomvédelem elvének megsértése — Támogatási program elévülési ideje — Indokolási kötelezettség és a jogbiztonság elvének megsértése.

Rendelkező rész

1. A Bíróság a fellebbezést elutasítja.
2. A Bíróság a France Télécom SA-t kötelezi a költségek viselésére.
3. A Francia Köztársaság maga viseli saját költségeit.

(¹) HL C 148., 2010.6.5.

A Bíróság (második tanács) 2011. december 8-i ítélete (a Bundespatentgericht (Németország) előzetes döntéshozatal iránti kérelme) — Merck Sharp & Dohme Corporation (korábban Merck & Co.) kontra Deutsches Patent- und Markenamt

(C-125/10. sz. ügy) (¹)

(Szellemi és ipari tulajdon — Szabadalmak — 1768/92/EGK rendelet — 13. cikk — Gyógyszerekre kiadott kiegészítő oltalmi tanúsítvány — E tanúsítvány kiadásának lehetősége abban az esetben, ha az alapszabadalom iránti bejelentés benyújtásának időpontja és az Unión belüli forgalomba hozatalra vonatkozó első engedély időpontja között eltelt időszak rövidebb, mint öt év — 1901/2006/EK rendelet — 36. cikk — A kiegészítő oltalmi tanúsítvány időtartamának meghosszabbítása)

(2012/C 32/10)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Bundespatentgericht

Az alapeljárás felei

Felperes: Merck Sharp & Dohme Corporation (korábban Merck & Co.)

Alperes: Deutsches Patent- und Markenamt

Tárgy

Előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Bundespatentgericht (Németország) — A gyógyszerek kiegészítő oltalmi tanúsítványáról szóló, 2009. május 6-i 469/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 152., 1. o.) 13. cikke (1) bekezdésének értelmezése — Az említett tanúsítvány kiadásának lehetősége abban az esetben, ha az alapszabadalom iránti bejelentés benyújtásának időpontja és a Közösségen belüli forgalomba hozatalra vonatkozó első engedély időpontja között eltelt időszak rövidebb, mint öt év.

Rendelkező rész

A gyermekgyógyászati felhasználásra szánt gyógyszerkészítményekről, valamint az 1768/92/EGK rendelet, a 2001/20/EK irányelv, a 2001/83/EK irányelv és a 726/2004/EK rendelet módosításáról szóló, 2006. december 12-i 1901/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel módosított, a gyógyszerek kiegészítő oltalmi tanúsítványának bevezetéséről szóló, 1992. június 18-i 1768/92/EGK tanácsi rendelet 1768/92 rendelet 13. cikkét az 1901/2006 rendelet 36. cikkével összefüggésben úgy kell értelmezni, hogy a gyógyszerekre akkor is kiadható kiegészítő oltalmi tanúsítvány, ha az alapszabadalom bejelentési időpontja és az Unión belüli első forgalombahozatali engedély időpontja között eltelt időtartam rövidebb, mint öt év. Ebben az esetben az utóbbi rendeletben említett gyermekgyógyászati meghosszabbítás időtartama attól az időponttól kezdődik, amelyet úgy kell kiszámítani, hogy a szabadalom lejártának időpontjából ki kell vonni az öt év, valamint a szabadalom bejelentése és az első forgalombahozatali engedély megszerzése között eltelt időtartam közötti különbséget.

(¹) HL C 161., 2010.6.19.